

Království perníku®

Samospráva KRÁLOVSTVÍ PERNÍKU, z. s., přijímá od občanů České republiky žádosti o azyl a stanovuje pro cizince i domorodce následující dočasné

KRIZOVÉ OPATŘENÍ:

(pro srozumitelnost přeloženo z perníkovštiny do češtiny)

1. pokud se necítíte dobře, máte zvýšenou teplotu či jiné příznaky nemoci COVID-19 nebo **když máte strach z nákazy koronavirem, nevstupujte na území Království perníku®**, jež není veřejným prostorem, ale privátním spolkovým divadelním klubem k provádění autorského díla (zážitkového programu);
2. **chráňte sebe i ostatní:** před vstupem na území Království perníku® si každý vydezinfikuje ruce a ve vnitřních prostorách staveb si nasadí ochranu dýchacích cest (nos, ústa), jako je respirátor, rouška, ústenka, šátek, šál nebo jiný podobný prostředek (obličejová maska), který brání šíření kapének, a to s výjimkou dětí do 2 let věku a také osob, jejichž aktuální duševní stav neumožňuje dodržování tohoto nařízení;
3. **používejte zdravý rozum a přemýšlejte** nad možnými důsledky svého chování a přizpůsobte ho velikosti venkovního či vnitřního prostoru, ve kterém se budete nacházet. V Království perníku® (podobně jako v pohádkové Zemi krále Miroslava) jsou domorodci i anonymní cizinci váženými občany. **Každý se do komunitního divadelního happeningu (provádění autorského díla) může zapojit dle svých uměleckých schopností a možností. V tom případě si ani nemusí zakrývat dýchací cesty dle předchozího odstavce.**

NAPŘÍKLAD: pokud půjdete na WC za jakýmkoli účelem v rámci své improvizované divadelní role, pak roušku nepotřebujete, ale pokud tam půjdete jindy, měli byste ji mít.

Odůvodnění:

Jakkoliv nezpochybnitelná je biologická podstata virového nebezpečí, **všechna úřední rozhodnutí a opatření, jež musíme trpně snášet, jsou výsledkem politické vůle.** Již Michel Foucault v knize Dohlížet a trestat (1975) uvedl: „Epidemie je snem mocných. Umožňuje kontrolovat populaci, určit každému jeho místo, vést o každém podrobné registry informací a vytvořit strnulý prostor, v němž každý občan podléhá přímému vlivu moci. Sen o epidemii nakažlivé nemoci je snem o vládnutí.“

Jsme lidé, a tak **nezapomínejme, že člověk není pro jiného jenom potenciální hrozbou nákazy**, jak trefně vyjádřil Štěpán Budil: „Začínáme se štítit jeden druhého, nevidíme tvář a tedy ani emoce lidí kolem, přírodu čucháme jen přes kus hadru a hlavně vnímáme potenciální hrozbu v každém jednom člověku, se kterým přijdeme do styku. To přeci nemůže být správné. Jsme lidi, jsme jedno. Potřebujeme lásku jeden druhého cítit od lidí kolem sebe, ne jen od těch nejbližších.“

V Rábech 10. září 2020

Luděk Šorm, jménem správce

